

საქმე #1/4772-19
გამოძიების #0-----

თბილისის საქალაქო სასამართლო

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

26 დეკემბერი, 2019წელი

თბილისი

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის
კოლეგია

მოსამართლე - ხათუნა ხარჩილავა

სხდომის მდივანი - თეიმურაზ სულაძე

ბრალდების მხარე:

პროკურორი - **ლ--- გ-----ე**

დაცვის მხარე:

ბრალდებული - **დ---- გ---- ძე შ-----** - საქართველოს მოქალაქე,
პირადი #-----, დაბადებული 1--- წლის 1-----ს, ნასამართლობის
არქმონე, რეგისტრირებული და ფაქტობრივად მცხოვრები: თ-----
-----.

ადვოკატი - **ლ--- გ-----**

კვალიფიკაცია: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹
მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტი (ოჯახის ერთი წევრის მიერ
ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური
ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე,
118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი
არასრულწლოვნის თანდასწრებით მისივე ოჯახის წევრის მიმართ)

სხდომის სახე - ღია

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

1. სასამართლომ დაადგინა:

1.1. 2019 წლის 11 სექტემბერს, დაახლოებით 13:10 საათზე, თ-----
----- მ/რნ-ის #6--- კორპუსის, ბინა #4--- დ---- შ-----მა, შვილს ნ-----
შ-----ს მცირეწლოვანი შვილის გ----- გ-----ის თანდასწრებით
ხელი ორჯერ ჩაარტყა თავში, აღნიშნული ქმედების შედეგად
დაზარალებულმა განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

2. მტკიცებულებათა ერთობლიობა:

2.1. წინასასამართლო სხდომის ეტაპზე მხარეები შეთანხმდნენ
ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებების
შინაარსზე და ამ მტკიცებულებებით დადასტურებულ ფაქტობრივ
გარემოებებზე და უარი განაცხადეს მათ გამოკვლევაზე.

2.2. სასამართლოს დასკვნა დ---- შ-----ს მიერ დანაშაულის ჩადენის
შესახებ, გარდა ბრალდებულის მიერ დანაშაულის აღიარებისა,
ემყარება სისხლის სამართლის საქმეზე შეკრებილ გონივრულ ეჭვს
მიღმა არსებულ შემდეგ მტკიცებულებათა ერთობლიობას:
დაზარალებულ ნ----- შ-----ს, მოწმეების ი-----
----- გამოკითხვის ოქმებს, შემაკავებ
ორდერს, შემაკავებელი ორდერის ოქმს და საქმეში არსებულ
ერთმანეთთან შეთანხმებულ სხვა მტკიცებულებათა ერთობლიობას,
რომლებიც მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ.

3. სამართლებრივი შეფასება:

3.1. საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე
მუხლის თანახმად, როგორც პრეიუდიცია, გამოკვლევის გარეშე
მტკიცებულებად მიიღება ნებისმიერი გარემოება თუ ფაქტი,
რომელზედაც მხარეები შეთანხმდებიან. სასამართლომ მხარეთა
შუამდგომლობის საფუძველზე ზეპირი გამოკვლევის გარეშე შეაფასა
საქმეში წარმოდგენილი ყველა პრეიუდიციული ფაქტი და
მტკიცებულება საქმესთან მათი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და
უტყუარობის თვალსაზრისით და დამტკიცებულად მიიჩნია დ---- შ-----
----ს მიერ დანაშაულის ჩადენა.

3.2. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹ მუხლის მე-2
ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით კრიმინალიზებულია ოჯახში ძალადობა, რაც
გულისხმობს ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ
ძალადობას, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ
მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე
ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი
არასრულწლოვნის თანდასწრებით მისივე ოჯახის წევრის მიმართ.

ობიექტური მხრივ ძალადობა გამოიხატება ქმედებაში, შედეგში და მიზეზობრივ კავშირში ქმედებასა და დამდგარ შედეგს შორის. ესე იგი ქმედების ოჯახში ძალადობად კვალიფიკაციისთვის გადამწყვეტი მნიშვნელობა აქვს ქმედების ძალადობრივ ხასიათს და გამოწვეულ შედეგს, ფიზიკურ ტკივილს. სასამართლომ პრეიუდიციული მნიშვნელობის მტკიცებულებებით დადგენილ ფაქტად მიიღო ის გარემოება, რომ ბრალდებულმა 2019 წლის 11 სექტემბერს, შვილს ნ----- შ-----ს მცირეწლოვანი შვილის გ----- გ-----ის თანდასწრებით ხელი ორჯერ ჩაარტყა თავში. ძალადობის შედეგად მსხვერპლმა განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

3.3. სასამართლო ხაზს უსვამს ადამიანის ფუნდამენტურ უფლებას, იყოს დაცული მისი სხეული ყოველგვარი ძალადობისგან. საქართველოს კონსტიტუციის მე-10 მუხლით აღიარებულია ადამიანის ფიზიკური ხელშეუხებლობის უფლება, ფიზიკური ხელშეუხებლობის უფლება კი წარმოადგენს ადამიანის უფლებას საკუთარი სხეულის ჯანმრთელ მდგომარეობაზე. იგი დამცავი უფლებაა და უპირველეს ყოვლისა იცავს ადამიანის სხეულს ფიზიკური დაზიანებისაგან, შესაბამისად მისი ხელყოფა აუცილებლად პასუხგაცემული უნდა იქნეს.

3.4. საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 82-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა.

3.5. საქმეში არსებული პრეიუდიციული ფაქტებისა და მტკიცებულებების საფუძველზე სასამართლომ დაასკვნა, რომ ბრალდებულმა დ----- შ-----მა ჩაიდინა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹ მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაული (ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი არასრულწლოვნის თანდასწრებით მისივე ოჯახის წევრის მიმართ).

4. პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები:

4.1. დ----- შ-----ს პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებაა ის, რომ აღიარებს და ინანიებს ჩადენილ დანაშაულს, ითანამშრომლა

გამოდიებასთან.

4.2. დ----- შ-----ს პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოებაა ალკოჰოლური თრობის მდგომარეობაში დანაშაულის ჩადენა, როგორც ქმედების მაპროვოცირებელი ფაქტორი.

5. სასჯელისა და სხვა ღონისძიების გამოყენების დასაბუთება:

5.1. გამამტყუნებელი განაჩენი ნიშნავს სასამართლოს მიერ დანაშაულისა და დამნაშავის შეფასებას. სასჯელი კი არის კანონის რეაქცია ჩადენილ დანაშაულზე, შესაბამისად, იგი ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში უნდა იყოს ინდივიდუალური და ადეკვატური, და მას უნდა გააჩნდეს მკაცრად პერსონალური ხასიათი. სასჯელის დანიშვნის დროს გათვალისწინებულ უნდა იქნეს ბრალდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები. სასჯელის სამართლიანობა სასამართლომ უნდა შეაფასოს ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპის გათვალისწინებით. ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში დანიშნული სასჯელი უნდა იყოს მკაცრად პერსონალური, თანაზომიერი და პროპორციული მსჯავრდებულის პიროვნებასა და ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმესთან.

5.2. სასჯელის განსაზღვრის დროს სასამართლო მხედველობაში იღებს სასჯელის დანიშვნის ზოგად საწყისებს და პრინციპებს, სწორედ ამ პრინციპების საფუძველზე სასამართლო განსაზღვრავს სამართლიან და კანონიერ სასჯელს. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სასამართლო დამნაშავეს სამართლიან სასჯელს დაუნიშნავს სისხლის სამართლის კოდექსის კერძო ნაწილის შესაბამისი მუხლით დადგენილ ფარგლებში და ამავე კოდექსის ზოგადი ნაწილის დებულებათა გათვალისწინებით. ამავე ნორმის თანახმად, სასჯელის უფრო მკაცრი სახე შეიძლება დაინიშნოს მხოლოდ მაშინ, როდესაც ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნის განხორციელებას.

5.3. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილი სასჯელის სახით ითვალისწინებს: საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომას ვადით ორასიდან ოთხას საათამდე ან თავისუფლების აღკვეთას ვადით ერთიდან სამ წლამდე, იარაღთან დაკავშირებული უფლებების შეზღუდვით ან უამისოდ.

5.4. სასამართლო მხედველობაში იღებს კერძო და ზოგადი პრევენციის აუცილებლობასაც: კერძო პრევენციის მიზანია მსჯავრდებულის მიერ მომავალში ახალი დანაშაულის ჩადენის თავიდან აცილება, ზოგადი

პრევენცია კი ემსახურება საზოგადოების ფართო მასების გაფრთხილებას, რომ ანალოგიური დანაშაულის ჩადენის შემთხვევაში მათ მიმართაც რეაგირება იქნება მკაცრი. მოძალადისათვის ადეკვატური სასჯელის განსაზღვრის მიზანი არის ამ პრობლემის აღმოფხვრის გზა, ძალადობის მსხვერპლის დაცვა მოძალადისაგან და როგორც ბრალდებულზე, ისე სხვა პირებზე ზემოქმედებაც, რათა ისინი განიმსჭვალონ მართლწესრიგის დაცვისა და კანონის წინაშე პასუხისმგებლობის გრძნობით.

5.5. სასჯელის სახის და ზომის განსაზღვრისას მხედველობაში იქნა მიღებული პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოება,- ფიზიკური ძალადობის ჩადენა არაფხიზელ მდგომარეობაში. უდავო მტკიცებულებებით დასტურდება, რომ ბრალდებული დამოკიდებულია ალკოჰოლზე, რაც ხშირად ხდება ოჯახში დებოშის და აყალმაყალის საფუძველი, 2019 წლის 11 სექტემბრის შემთხვევაშიც, სიმთვრალე იყო ფიზიკური ძალადობის მაპროვოცირებელი ფაქტორი.

5.6. სასჯელის მოხდის წესის განსაზღვრის დროს გათვალისწინებული იქნა პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებებიც: დამნაშავის მხრიდან დანაშაულის აღიარება, გამოძიებასთან თანამშრომლობა, ბრალდებულს გაცნობიერებული აქვს ჩადენილი დანაშაულის გასაკიცხაობა, რაზეც მიუთითებს მისი მხრიდან მტკიცებულებების უდავოობა, იგი შეურიგდა დაზარალებულს¹.

5.7. ბრალდებულის რესოციალიზაციისათვის, სასჯელის აუცილებლობისა და პროპორციულობის პრინციპიდან გამომდინარე, ასევე პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოების გათვალისწინებით დ---- შ-----ს სასჯელის სახედ და ზომად უნდა განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 2 (ორი) წლის ვადით, რაც შემამსუბუქებელი გარემოებების მხედველობაში მიღებით უნდა ჩაეთვალოს პირობით. დ---- შ-----ს, რომელიც ალკოჰოლზე დამოკიდებული პირია და ამის გამო ძალადობს ოჯახში, შენახვის და ტარების უფლებით გააჩნია გლუვკლუიანი სანადირო თოფი², სასამართლოს შეფასებით, კერძო პრევენციის მიზნებისათვის საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 52¹ მუხლის საფუძველზე, დამნაშავე პირს 2(ორი) წლის ვადით უნდა შეეზღუდოს იარაღთან დაკავშირებული უფლებები და აკრძალოს იარაღის დამზადების, შეძენის, შენახვის, ტარების და გამოყენების უფლება. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 52¹ მუხლის მე-2 ნაწილის მიხედვით, იარაღთან დაკავშირებული უფლებების შეზღუდვა დამატებით სასჯელად შეიძლება დაინიშნოს მხოლოდ იმ

შემთხვევაში, როდესაც იგი ჩადენილი დანაშაულისათვის სასჯელად არის გათვალისწინებული სისხლის სამართლის კოდექსის შესაბამისი მუხლით. ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის მიხედვით, იარაღთან დაკავშირებული უფლებების შეზღუდვის დამატებით სასჯელად დანიშვნისას აუცილებელი არ არის, იარაღი დანაშაულის საგანი იყოს ან დანაშაულის ჩასადენად იყოს გამოიზნული. გარდა ამ შეზღუდვისა, ძალადობის განმეორების რისკების შესამცირებლად, ვინაიდან დ----- შ----- ოჯახური დანაშაულის ჩამდენი პირია, ასევე დამოკიდებულია ალკოჰოლზე, რაც გახდა საფუძველი ოჯახში ძალადობის, სასამართლომ მიზანშეწონილად მიიჩნია, სასჯელთან ერთად საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 65-ე მუხლის საფუძველზე, მსჯავრდებულს დამატებით დააკისროს განსაზღვრული მოვალეობის შესრულება, რაც გულისხმობს ძალადობრივი დამოკიდებულებისა და ქცევის შეცვლაზე ორიენტირებული სავალდებულო სწავლების და ალკოჰოლიზმის მკურნალობის კურსის გავლას გამოსაცდელი ვადის პერიოდში.

6. ნივთიერი მტკიცებულების და სხვა საკითხის გადაწყვეტა:

6.1. საქმეში არ არის წარმოდგენილი ნივთიერი მტკიცებულება.

6.2. |----- თოფი, განაჩენით დაწესებული შეზღუდვის გამო¹ გადაეცეს საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს შეიარაღების სამსახურს სათანადო რეაგირებისათვის.

სარეზოლუციო ნაწილი:

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 258-260-ე, 268-269-ე, 271-274-ე, 277-279-ე, 292-293-ე მუხლების შესაბამისად, სასამართლომ

და ა დ გ ი ნ ა:

1. დ----- შ----- ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 2 (ორი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-64-ე მუხლების საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობით, 2 (ორი) წლის გამოსაცდელი ვადით. დ----- შ----- --ს სასჯელის მოხდის ვადაში ჩაეთვალოს 2019 წლის 11 სექტემბრიდან - 2019 წლის 14 სექტემბრის ჩათვლით პატიმრობაში ყოფნის პერიოდი.

2. დ----- შ-----ს, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 52¹

მუხლის საფუძველზე, 2(ორი) წლის ვადით შეეზღუდოს იარაღთან დაკავშირებული უფლებები და აეკრძალოს იარაღის დამზადების, შეძენის, შენახვის, ტარების და გამოყენების უფლება. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 52¹ მუხლის საფუძველზე დაწესებული შეზღუდვის გამო - I----- თოფი გადაეცეს საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს შეიარაღების სამსახურს სათანადო რეაგირებისათვის.

3. **დ----- შ-----ს**, როგორც ოჯახური დანაშაულის ჩამდენ და ალკოჰოლზე დამოკიდებულ პირს, დაევალოს ძალადობრივი დამოკიდებულებისა და ქცევის შეცვლაზე ორიენტირებული სავალდებულო სწავლების და ალკოჰოლიზმის მკურნალობის კურსის გავლა.

4. გაუქმდეს **დ----- შ-----ს** მიმართ თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2019 წლის 13 სექტემბრის განჩინებით გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება გირაო და გირაოს შემტანს განაჩენის აღსრულებიდან ერთი თვის ვადაში სრულად დაუბრუნდეს გირაოს სახით შეტანილი ფულადი თანხა.

5. საქართველოს სსკ-ის 65-ე მუხლის თანახმად, მსჯავრდებულის ყოფაქცევაზე კონტროლი, ასევე ძალადობრივი დამოკიდებულებისა და ქცევის შეცვლაზე ორიენტირებული სავალდებულო სწავლების და ალკოჰოლიზმის მკურნალობის კურსის გავლაზე ზედამხედველობა გამოსაცდელი ვადის პერიოდში განახორციელოს საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს - სსიპ არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულებისა და პრობაციის ეროვნული სააგენტოს ტერიტორიულმა ორგანომ მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით – კანონმდებლობით დადგენილი წესით. მსჯავრდებულს დაევალოს პრობაციის ეროვნული სააგენტოს გარეშე არ შეიცვალოს საცხოვრებელი ადგილი.

6. განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე.

7. განაჩენის გასაჩივრების უფლება, ვადა და წესი:

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს სააპელაციო წესით თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში განაჩენის გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის

მეშვეობით.

მოსამართლე

ხ. ხარჩილავა